

FULL PARROQUIAL

Sant Andreu de Tona

CELEBRACIONS LITÚRGIQUES

Dilluns, a tres quarts de NOU del matí, **Laudes**, i a les NOU, **Celebració dels dons pre-santificats**

Dimarts, dimecres i divendres, a tres quarts de NOU del matí, **Laudes**, i a les NOU, **Missa de fèria quaresmal**. Els dijous, a 2/4 de CINC de la tarda, **adoració**, i a les SIS, **Missa**, a la capella fonda.

Dissabte dia 1,

A les SET del vespre, **Missa de vigília de la Passió del Senyor**, a la capella fonda.

Diumenge dia 2,

A les DEU del matí, **Missa matinal de la passió**. I a les DOTZE del migdia, **Benedicció de les palmes i rams a la placeta de l'església, commemorant l'Entrada del Senyor a Jerusalem amb la processó entorn de l'església parroquial i la Missa de Passió, a l'església parroquial.**

SALPÀS

És costum que durant els primers dies de la setmana santa fem el salpàs, que és la benedicció pasqual de les cases de pagès. Els qui vulgueu rebre la benedicció ens ho haurieu de dir. El salpàs evoca la sang de l'anyell pasqual amb què els hebreus van marcar la llinda de les cases per tal que l'àngel exterminador passés de llarg.

VIA CRUCIS INFANTIL

Com cada any, els infants de catequesi van fer el seu Via Crucis al jardí de la rectoria. Era una tarda soleia, els nens i nenes portaven la creu, i seguien els passos de Jesús, camí del calvari pregant i cantant. Perquè el misteri de la creu concentra el nucli de l'espiritualitat cristiana. Meditant els fets, persones i paraules d'aquell moment, descobrim que, només el gra de blat, quan mort, dona molt de fruit. Quan aquests dies de setmana santa contemplarem la creu de Jesús, hi reconeixem el misteri de la vida que trascendeix la mort, i l'amor que es dona amb generositat il·limitada.

L'ESTÈTICA DE LA CREU

Formàvem part d'aquest món. Un món tradicional. Els qui hem begut d'aquesta herència, tenim en la memòria del cor imatges, records, vivències que, des del punt de vista 'modern' són considerades arqueològiques, fruit d'un romanticisme decadent, superades per la fascinació del mercat.

Joaquim Vayreda (Girona 1843-Olot 1894) *Divendres Sant a Olot* (1875). Oli sobre tela 85x136 cm. Es troba al Museu de la Garrotxa, a Olot.

I és que el món és món. Assistim a una transformació social i cultural de dimensions globals. I potser, a vegades, pensem allò que Gianni Vattimo, el filòsof italià de la postmodernitat va expressar en una entrevista afirmant que, quan 'tot peti', ell ja voldria no ser-hi. I és que, fins i tot el terme és metafísic: Ser-hi. Encara que la categoria emprada no acaba de correspondre a les figures de la realitat que estan de moda. En un món on la metafísica és el buit, ser-hi, deu ser banal. No és estrany que el món de les formes s'hagi empoderat de la realitat. Sabem què diria Steiner, davant la desqualificació de la paraula. El ser existent sembla esfumar-se enmig d'un univers abocat a la lluita de les autoafirmacions espantades. *Per què em mires, Senyor, amb aquesta mirada insistent?* No goso mirar-te als ulls. La teva mirada m'inquieta. No suporto l'escrutini de la intimitat del cor, perquè no en coneixo els límits. I és que potser m'he empoderat del no-res. Ja no hi ha drama, sinó tragèdia. Una tragèdia de paper mullat, sostinguda en les emocions vulnerables de la coexistència i la por. Callem, però el silenci ja no té la força de convertir-se en pregària. No hi ha paraula i, per tant, tampoc hi ha oració. *Anem de dol per tot arreu, seguits de prop per l'enemic.* Un enemic, naturalment, imaginari. Hem oblidat

Kafka i la seva inversió del relat. Ens sedueix el no se què, de no se qui... i vivim pràcticament, sense consciència, altrament ens veuríem obligats a pensar, a reconèixer la presència dels altres. No és estrany que el genovès reivindicui l'encarnació com a figura de la interpretació. Trobar-nos, com en Vayreda, davant la creu, en la penombra de l'església parroquial d'Olot seria molt estrany. Potser, fins i tot, esdevindria incòmode. Els més savis dirien que seria un sense sentit del sentit. Perquè no podem sostenir-nos en cap veritat. Això només ho poden fer els integristes fonamentalistes i els populismes demagògics. I els contratemps són cada vegada més insistents. No aconseguim controlar la realitat de la nostra consciència. Perquè la del món gira i es capgira, al ritme de la bogeria dels sentits. Els discursos ja són buits, perquè no hi ha estructura pasqual. I és que el Regne de Crist és Crist: El *kyrios* de la història. Per això, l'única forma cristiana per conèixer la realitat és mirar la creu. Perquè la resurrecció es troba en la profunditat del seu misteri. Solament en Crist, el tot esdevé novetat i possibilitat. Perquè Déu només es revela amagat. La possible obertura a la realitat es conjuga amb el silenci de Déu. *Déu que s'amaga, Déu salvador, és en tu Israel.* La santa setmana esdevé el lloc teològic d'aquesta obertura, d'una comprensió que es manifesta en la imatge d'un home torturat pel dolor, d'un Déu kenòtic.

Josep Molist Rifà, prevere

UNA ORACIÓ DAVANT LA CREU

*Senyor, gira els meus pensaments cap a Tu,
que tot sol no me'n surto.
En mi és fosc, però amb Tu hi ha la llum.
Estic sol, però Tu no m'abandones.
Sóc feble, però amb Tu hi ha l'ajuda.
Estic inquiet, però amb Tu hi ha la pau.
En mi hi ha amargor, però amb Tu hi ha la paciència.
No comprenc els teus camins, però Tu coneixes el camí
per a mi.*

Composta a partir d'una pregària del teòleg luterà Dietrich Bonhoeffer (1906-1945), presoner en el camp nazi de Flossenbürg, on va ser assassinat.

RELLEU A L'ERMITA DE LURDES

Durant molts anys la Carme Soria ha estat la responsable d'obrir, tancar i mantenir neta l'ermita de Lurdes. Fa uns mesos va demanar ser rellevada. Li agraïm de tot cor el servei abnegat i constant d'una feina silenciosa i poc visible, però que permet tenir obert per poder visitar el santuari i trobar-lo sempre endreçat. A partir d'aquest mes de març, s'ha fet càrrec de la custòdia i cura del santuari en Franklin Aguilar. En Franklin i la seva esposa, que van venir d'Hondures, viuen des de fa uns quants anys a Tona, i formen part de la comunitat cristiana de la parròquia. Li agraïm la disponibilitat per acceptar aquesta missió.

SUBSCRIPCIÓ AL FULL PARROQUIAL

A partir d'aquesta setmana que comencem, els qui aboneu el donatiu del full parroquial i diocesà a través d'una entitat bancària, rebreu el càrrec de 35€. I tant els qui el teniu domiciliat com, els qui feu el donatiu directament a la parròquia, recordeu que ara paguem la subscripció de l'any en curs. Aquesta col·laboració econòmica permet l'edició d'aquest discret mitjà de comunicació que, des de la proximitat, ens informa de la vida comunitària.

VESTIGIS D'UN POBLE CRISTIÀ

Ceràmica amb un poema de Mn. Joan Colom dedicat a sant Joan Baptista, a la font que es troba al carrer Major, davant de can Paulet.

REUNIÓ A L'AJUNTAMENT

Tal com és habitual de fer de tant en tant, el dimecres dia 15, els responsables de la gestió parroquial ens vam reunir amb l'Alcalde, el tinent d'alcalde d'obres, el secretari, i un dels responsables tècnics de l'Ajuntament de Tona, per tal d'abordar diversos temes relacionats amb la responsabilitat i la seguretat dels espais compartits. Entre els temes tractats hi va haver l'accés i la seguretat del campanar de l'església del Castell i l'ús dels pisos del Centre Catòlic. Com sempre, en un ambient de cordialitat institucional.

La col·lecta del diumenge dia 12 de març va ser de 217,19€. La col·lecta del Dia del Seminari, va ser de 149,91€. Aquesta col·lecta té com a objecte contribuir al sosteniment i manteniment dels cinc seminaristes de la nostra diòcesi que estudien a la Facultat de Teologia de Catalunya, a Barcelona.

EXÈQUIES

El dimecres dia 15 de març, a 3/4 de quatre de la tarda, a la sala multiconfessional del Tanatori de Vic, vam celebrar les exèquies de la Maria Gallifa Tordera de 84 anys, vídua d'en Ramon Bayés Fortuny. La Maria havia nascut a Seva i vivia a Tona. Va morir a l'Hospital de la Santa Creu de Vic.

El mateix dia, a les quatre de la tarda, a l'església parroquial, vam celebrar la Missa exequial d'en Jordi Codina Currius de 54 anys. En Jordi havia nascut a Vic, vivia a Tona i va morir a l'Hospital Universitari de Vic.

Dijous passat dia 23 de març, a 2/4 d'onze del matí, vam celebrar la Missa exequial de la Francisca Fornell Martínez de 77 anys. La Francisca havia nascut a Arquillos, bisbat de Jaén i vivia a Tona. Va morir a la Residència Prudenci.

Que reposin en la pau del Senyor i entrin en el Regne dels justos.

INTENCIONS DE MISSES

Diumenge dia 26, a les deu del matí, per en Lluís Ausió Castella, per en Ramon Codina en el 10è aniversari i per la seva esposa Maria Boatella. **A 1/4 d'una del migdia**, per en Carlos Terricabras Feliu, i per en Daniel Cervelló Torras.

Dimarts dia 28, per l'Antonieta Bonet i en Valentí Sardà.

Dimecres dia 29, pels difunts de les famílies que acullen la capelleta de la Sagrada Família del Barri de l'Església.

Dijous dia 30, per en Josep Codina Soler.

Divendres dia 31, per la Mare de Déu de Lurdes demanant una gràcia.

Dissabte dia 1, el Cap d'any d'en Joan Santamaria Pey.

Diumenge dia 2, a les deu del matí, pel poble. **A 1/4 d'una del migdia**, per la Fina Pujol Jordana en el 3er aniversari.

El Diable avui. Entre el Cel i la Terra

Taula rodona entorn de la pel·lícula l'Exorcista (1973)

- Mn. Joan Prat, exorcista del Bisbat de Vic
- Dr. Josep M. Vilaseca, professor de Medicina de la UVic-UCC
- Dr. Francesc Xavier Buqueras, Psiquiatre

**Lloc: Sala Mn. Pere Devesa
Plaça de l'Església**

**Diumenge 26 de març a
les 17:00h Taula rodona**

Parròquia Sant Andreu de Tona